

Jurnalul Oficial

al Uniunii Europene

C 223

Anul 50

Ediția în limba română

Comunicări și informări

22 septembrie 2007

<u>Numărul informării</u>	Cuprins	Pagina
	IV Informări	
	INFORMĂRI PROVENIND DE LA INSTITUȚII ȘI ORGANE ALE UNIUNII EUROPENE	
	Curtea de Justiție	
2007/C 223/01	Cod de conduită	1
2007/C 223/02	Ultima publicație a Curții de Justiție în <i>Jurnalul Oficial al Uniunii Europene</i> JO C 211, 8.9.2007	3
	V Anunțuri	
	PROCEDURI JURISDICȚIONALE	
	Curtea de Justiție	
2007/C 223/03	Cauza C-298/07: Cerere având ca obiect pronunțarea unei hotărâri preliminare introdusă de Bundesgerichtshofs (Germania) la 22 iunie 2007 — Bundesverband der Verbraucherzentralen und Verbraucherverbände — Verbraucherzentrale Bundesverband e.V./deutsche internet versicherung AG	4
2007/C 223/04	Cauza C-301/07: Cerere având ca obiect pronunțarea unei hotărâri preliminare introdusă de Oberster Gerichtshof (Austria) la 26 iunie 2007 — PAGO International GmbH/Tirolmilch registrierte Genossenschaft mbH	4
2007/C 223/05	Cauza C-322/07 P: Recurs introdus la 12 iulie 2007 de Papierfabrik August Koehler AG împotriva hotărârii Tribunalului de Primă Instanță (Camera a cincea) pronunțate la 26 aprilie 2007 în cauzele conexe T-109/02 (Bolloré/Comisia), T-118/02 (Arjo Wiggins Appleton/Comisia), T-122/02 (Mitsubishi HiTec Paper Bielefeld/Comisia), T-125/02 (Papierfabrik August Koehler/Comisia), T-126/02 (M-real Zanders/Comisia), T-128/02 (Papeteries Mougeot/Comisia), T-129/02 (Torraspapel/Comisia), T-132/02 (Distribuidora Vizcaína de Papeles/Comisia) și T-136/02 (Papelera Guipuzcoana de Zicuñaga/Comisia)	5

RO

2007/C 223/06	Cauza C-327/07 P: Recurs introdus la 13 iulie 2007 de Bolloré SA împotriva hotărârii Tribunalului de Primă Instanță (Camera a cincea) pronunțate la 26 aprilie 2007 în cauzele conexe T-109/02 (Bolloré/Comisia), T-118/02 (Arjo Wiggins Appleton/Comisia), T-122/02 (Mitsubishi HiTec Paper Bielefeld/Comisia), T-125/02 (Papierfabrik August Koehler/Comisia), T-126/02 (M-real Zanders/Comisia), T-128/02 (Papeteries Mougeot/Comisia), T-129/02 (Torraspapel/Comisia), T-132/02 (Distribuidora Vizcaína de Papeles/Comisia) și T-136/02 (Papelera Guipuzcoana de Zicuñaga/Comisia)	6
2007/C 223/07	Cauza C-334/07 P: Recurs introdus la 18 iulie 2007 de Comisia Comunităților Europene împotriva hotărârii Tribunalului de Primă Instanță (Camera a cincea extinsă) pronunțate la 3 mai 2007 în cauza T-357/02, Freistaat Sachsen/Comisia Comunităților Europene	6
2007/C 223/08	Cauza C-338/07 P: Recurs introdus la 20 iulie 2007 de Distribuidora Vizcaína de Papeles, S.L. împotriva hotărârii Tribunalului de Primă Instanță (Camera a cincea) pronunțate la 26 aprilie 2007 în cauzele conexe T-109/02 (Bolloré/Comisia), T-118/02 (Arjo Wiggins Appleton/Comisia), T-122/02 (Mitsubishi HiTec Paper Bielefeld/Comisia), T-125/02 (Papierfabrik August Koehler/Comisia), T-126/02 (M-real Zanders/Comisia), T-128/02 (Papeteries Mougeot/Comisia), T-129/02 (Torraspapel/Comisia), T-132/02 (Distribuidora Vizcaína de Papeles/Comisia) și T-136/02 (Papelera Guipuzcoana de Zicuñaga/Comisia)	7
2007/C 223/09	Cauza C-347/07: Acțiune introdusă la 25 iulie 2007 — Comisia Comunităților Europene/Republica Italiană	8
2007/C 223/10	Cauza C-368/07: Acțiune introdusă la 2 august 2007 — Comisia Comunităților Europene/Republica Italiană	8
2007/C 223/11	Cauza C-370/07: Acțiune introdusă la 3 august 2007 — Comisia Comunităților Europene/Consiliul Uniunii Europene	9
2007/C 223/12	Cauza C-382/07: Acțiune introdusă la 8 august 2007 — Comisia Comunităților Europene/Republica Portugheză	9
Tribunalul de Primă Instanță		
2007/C 223/13	Cauza T-6/06: Ordonanța Tribunalului de Primă Instanță din 9 iulie 2007 — Wheyco/Comisia Comunităților Europene („Ajutoare de stat — Element stimulat — Acțiune în anulare — Act care produce efecte juridice — Interes — Inadmisibilitate”)	10
2007/C 223/14	Cauza T-252/06 P: Ordonanța Tribunalului de Primă Instanță din 12 iulie 2007 — Beau/Comisia Comunităților Europene („Recurs — Funcție publică — Funcționari — Boală profesională — Recurs vădit inadmisibil — Recurs vădit nefondat”)	10
2007/C 223/15	Cauza T-415/06 P: Ordonanța Tribunalului de Primă Instanță din 9 iulie 2007 — De Smedt/Comisia Comunităților Europene („Recurs — Funcție publică — Agenți contractuali — Fost agent auxiliar — Cerere de revizuire a încadrării stabilite în cursul recrutării — Recurs vădit nefondat”)	11
2007/C 223/16	Cauza T-31/07 R: Ordonanța președintelui Tribunalului de Primă Instanță din 19 iulie 2007 — Du Pont de Nemours (France) și alții/Comisia Comunităților Europene („Măsuri provizorii — Cerere de suspendare a executării — Directiva 91/414/CEE — Admisibilitate — Fumus boni juris — Urgență — Balanța intereselor”)	11
2007/C 223/17	Cauza T-263/07: Acțiune introdusă la 17 iulie 2007 — Republica Estonia/Comisia Comunităților Europene	12

<u>Numărul informării</u>	Cuprins (<i>continuare</i>)	<i>Pagina</i>
2007/C 223/18	Cauza T-267/07: Acțiune introdusă la 9 iulie 2007 — Republica Italiană/Comisia Comunităților Europene	12
2007/C 223/19	Cauza T-268/07: Acțiune introdusă la 19 iulie 2007 — Agrícola del Sureste/Consiliul Uniunii Europene și Comisia Comunităților Europene	13
2007/C 223/20	Cauza T-269/07: Acțiune introdusă la 19 iulie 2007 — Mediterráneo Algodón/Consiliul Uniunii Europene și Comisia Comunităților Europene	13
2007/C 223/21	Cauza T-270/07: Acțiune introdusă la 19 iulie 2007 — Devisa/Consiliul Uniunii Europene și Comisia Comunităților Europene	14
2007/C 223/22	Cauza T-271/07: Acțiune introdusă la 19 iulie 2007 — Eurosemillas/Consiliul Uniunii Europene și Comisia Comunităților Europene	14
2007/C 223/23	Cauza T-272/07: Acțiune introdusă la 19 iulie 2007 — Surcotton/Consiliul Uniunii Europene și Comisia Comunităților Europene	14
2007/C 223/24	Cauza T-274/07: Acțiune introdusă la 19 iulie 2007 — Zhejiang Harmonic Hardware Products/Consiliul Uniunii Europene	15
2007/C 223/25	Cauza T-285/07: Acțiune introdusă la 18 iulie 2007 — Republica Italiană/Parlamentul și Comisia	15
2007/C 223/26	Cauza T-287/07: Acțiune introdusă la 25 iulie 2007 — cApStAn/Comisia Comunităților Europene	16
2007/C 223/27	Cauza T-293/07 P: Recurs introdus la 3 august 2007 de Alessandro Lofaro împotriva ordonanței pronunțate la 24 mai 2007 de Tribunalul Funcției Publice în cauzele conexe F-27/06 și F-75/06, Lofaro/Comisia Comunităților Europene	16
2007/C 223/28	Cauza T-272/04: Ordonanța Tribunalului de Primă Instanță din 29 iunie 2007 — Keppenne/Comisia Comunităților Europene	17
2007/C 223/29	Cauza T-411/04: Ordonanța Tribunalului de Primă Instanță din 29 iunie 2007 — Keppenne/Comisia Comunităților Europene	17
2007/C 223/30	Cauza T-326/05: Ordonanța Tribunalului de Primă Instanță din 9 iulie 2007 — Rath/OAPI — AstraZeneca (VIXACOR)	17
2007/C 223/31	Cauza T-114/06: Ordonanța Tribunalului de Primă Instanță din 12 iulie 2007 — Globe/Comisia Comunităților Europene	17
Tribunalul Funcției Publice al Uniunii Europene		
2007/C 223/32	Cauza F-133/06: Acțiune introdusă la 11 iulie 2007 — Marcuccio/Comisia Comunităților Europene	18
2007/C 223/33	Cauza F-18/07: Acțiune introdusă la 10 iulie 2007 — Marcuccio/Comisia Comunităților Europene	18
2007/C 223/34	Cauza F-20/07: Acțiune introdusă la 27 iunie 2007 — Marcuccio/Comisia Comunităților Europene	19
2007/C 223/35	Cauza F-21/07: Acțiune introdusă la 4 iunie 2007 — Marcuccio/Comisia Comunităților Europene	20
2007/C 223/36	Cauza F-70/07: Acțiune introdusă la 23 iulie 2007 — Marcuccio/Comisia Comunităților Europene	20
2007/C 223/37	Cauza F-74/07: Acțiune introdusă la 3 iulie 2007 — Meierhofer/Comisia Comunităților Europene	21
2007/C 223/38	Cauza F-77/07: Acțiune introdusă la 31 iulie 2007 — Labate/Comisia Comunităților Europene	22

IV

(Informări)

INFORMĂRI PROVENIND DE LA INSTITUȚII ȘI ORGANE ALE UNIUNII
EUROPENE

CURTEA DE JUSTIȚIE

Cod de conduită

(2007/C 223/01)

CURTEA DE JUSTIȚIE A COMUNITĂȚILOR EUROPENE,

având în vedere deliberările Curții de Justiție din cadrul reuniunilor sale din 28 martie, 24 aprilie și 3 iulie 2007,

având în vedere articolele 2, 4, 6, 18 și 47 din Statutul Curții de Justiție și articolul 5 din anexa la respectivul statut, articolele 3 și 4 din Regulamentul de procedură al Curții de Justiție, precum și articolele 4 și 5 din Regulamentul de procedură al Tribunalului de Primă Instanță,

întrucât, fără a aduce atingere prevederilor statutului și regulamentelor aplicabile, este oportun să fie precizate în cadrul unui cod de conduită anumite obligații, care decurg din prevederile menționate, ce le revin membrilor Curții de Justiție, ai Tribunalului de Primă Instanță și ai Tribunalului Funcției Publice,

după consultarea Tribunalului de Primă Instanță și a Tribunalului Funcției Publice,

decide să adopte prezentul cod de conduită:

*Articolul 1***Principii generale**

(1) Codul de conduită se aplică membrilor și foștilor membri ai Curții de Justiție, ai Tribunalului de Primă Instanță și ai Tribunalului Funcției Publice.

(2) Membrii se consacră în întregime îndeplinirii mandatului lor.

(3) Membrii se abțin, în afara Curții, de la orice comentariu care ar putea dăuna reputației Curții sau care ar putea fi interpretat drept o luare de poziție a Curții în dezbateri care depășesc rolul său instituțional.

*Articolul 2***Integritate**

Membrii nu acceptă cadouri, de orice natură ar fi, care ar putea pune sub semnul întrebării independența lor.

*Articolul 3***Imparțialitate**

Membrii evită orice situație de natură să determine un conflict de interese.

*Articolul 4***Declarație de interese financiare**

(1) La intrarea în funcție, membrii transmit președintelui Curții de Justiție o declarație referitoare la interesele lor financiare.

(2) Declarația menționată la alineatul (1) are următorul cuprins: „Declar că starea patrimoniului meu nu indică niciun interes financiar de natură să aducă atingere imparțialității și independenței mele în exercitarea funcțiilor.”

*Articolul 5***Alte activități**

(1) Atunci când doresc să participe la o activitate externă, membrii solicită autorizarea prealabilă a instanței de care aparțin. Aceștia se angajează totodată să își respecte obligația de disponibilitate, pentru a se consacra în întregime îndeplinirii mandatului lor.

(2) Membrii pot fi autorizați să intervină în domeniul învățământului, în cadrul unei conferințe, al unui seminar sau al unui colocviu, fiindu-le interzis să primească pentru aceasta o altă recompensă financiară decât cea acordată în mod obișnuit în astfel de cazuri.

(3) De asemenea, membrii pot fi autorizați să exercite activități cu caracter științific, precum și funcții onorifice neremunerate în cadrul fundațiilor sau organismelor similare din domeniul cultural, artistic, social, sportiv sau caritabil, precum și în instituții de învățământ sau de cercetare. În acest scop, membrii se angajează să nu exercite activități de administrare de natură să le compromită independența sau disponibilitatea sau care să dea naștere unui conflict de interese. Prin fundații sau organisme similare se înțeleg instituțiile sau asociațiile fără scop lucrativ, care desfășoară activități de utilitate publică în domeniile menționate.

Articolul 6

Angajamentul membrilor după încetarea funcției lor

(1) După încetarea funcției lor, membrii sunt în continuare obligați să respecte îndatorirea de discreție.

(2) Membrii se angajează să nu participe, după încetarea funcțiilor lor:

- în niciun mod, la cauze care erau pendinte la instanța de care aparțineau în momentul încetării funcțiilor lor;
- în niciun mod, la cauze care au o legătură directă și evidentă cu cauze, chiar soluționate, la care au participat în calitate de judecător sau de avocat general

și pe o perioadă de trei ani începând de la această dată

— ca reprezentanți ai părților, fie în scris, fie prin pledoarie orală, în cauze care sunt pledate la instanțele comunitare.

(3) Foștii membri pot interveni în calitate de consilier sau de expert în alte cauze sau pot exprima o opinie juridică, numai cu condiția respectării obligațiilor care decurg din alineatul (1).

Articolul 7

Aplicarea codului

(1) Președintele Curții de Justiție, asistat de un comitet consultativ compus din cei trei membri ai Curții cu vechimea cea mai mare în funcție, veghează la buna aplicare a prezentului cod de conduită.

(2) Curtea de Justiție asigură respectarea codului și hotărăște în caz de îndoială, după consultarea Tribunalului de Primă Instanță sau, după caz, a Tribunalului Funcției Publice.

Articolul 8

Intrarea în vigoare

(1) Prezentul cod de conduită intră în vigoare la 1 octombrie 2007.

(2) Declarația de interese financiare a membrilor în funcție la această dată trebuie transmisă președintelui Curții de Justiție cel târziu la 30 noiembrie 2007.

(2007/C 223/02)

Ultima publicație a Curții de Justiție în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene

JO C 211, 8.9.2007

Publicații anterioare

JO C 183, 4.8.2007

JO C 170, 21.7.2007

JO C 155, 7.7.2007

JO C 140, 23.6.2007

JO C 129, 9.6.2007

JO C 117, 26.5.2007

Aceste texte sunt disponibile pe:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Anunțuri)

PROCEDURI JURISDICȚIONALE

CURTEA DE JUSTIȚIE

Cerere având ca obiect pronunțarea unei hotărâri preliminare introdusă de Bundesgerichtshofs (Germania) la 22 iunie 2007 — Bundesverband der Verbraucherzentralen und Verbraucherverbände — Verbraucherzentrale Bundesverband e.V./deutsche internet versicherung AG

(Cauza C-298/07)

(2007/C 223/03)

*Limba de procedură: germana***Instanța de trimitere**

Bundesgerichtshof

Părțile din acțiunea principală

Reclamant: Bundesverband der Verbraucherzentralen und Verbraucherverbände — Verbraucherzentrale Bundesverband e.V.

Pârâtă: deutsche internet versicherung AG

Întrebările preliminare

1) Este obligat un prestator de servicii în temeiul articolului 5 alineatul (1) litera (c) din Directiva 2000/31/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 8 iunie 2000 privind anumite aspecte juridice ale serviciilor societății informaționale, în special ale comerțului electronic, pe piața internă (directiva privind comerțul electronic)⁽¹⁾, ca înainte de încheierea unui contract cu un destinatar al serviciului să indice un număr de telefon pentru a permite contactarea sa rapidă și o comunicare directă și eficientă?

2) În caz de răspuns negativ la prima întrebare:

- a) Un prestator de servicii trebuie ca, înainte de încheierea unui contract cu destinatarul serviciului, în afara indicării adresei sale electronice, să indice un al doilea mijloc de comunicare în temeiul articolului 5 alineatul (1) litera (c) din directiva menționată?
- b) În cazul unui răspuns afirmativ: este suficient, în vederea furnizării unui al doilea mijloc de comunicare, dacă prestatorul de servicii pune la dispoziție un formular de contact prin intermediul căruia destinatarul poate să se adreseze prin internet către prestator, iar acesta din urmă răspunde la întrebarea adresată de destinatar prin poșta electronică?

⁽¹⁾ JO L 178, p. 1.

Cerere având ca obiect pronunțarea unei hotărâri preliminare introdusă de Oberster Gerichtshof (Austria) la 26 iunie 2007 — PAGO International GmbH/Tirolmilch registrierte Genossenschaft mbH

(Cauza C-301/07)

(2007/C 223/04)

*Limba de procedură: germana***Instanța de trimitere**

Oberster Gerichtshof

Părțile din acțiunea principală

Reclamantă: PAGO International GmbH

Pârâtă: Tirolmilch registrierte Genossenschaft mbH

Întrebările preliminare

- 1) O marcă comunitară este protejată în cadrul întregii Comunități ca o „marcă de notorietate” în sensul articolului 9 alineatul (1) litera (c) din Regulamentul (CE) nr. 40/94 al Consiliului privind marca comunitară ⁽¹⁾ (Regulamentul 40/94) dacă aceasta este „de notorietate” doar într-un stat membru?
- 2) În cazul în care răspunsul la prima întrebare este negativ: o marcă ce este „de notorietate” doar într-un stat membru este protejată în acel stat membru conform articolului 9 alineatul (1) litera (c) din Regulamentul 40/94, în așa fel încât să poate fi instituită o interdicție limitată doar la acel stat membru?

⁽¹⁾ JO L 11, p. 1.

- anularea Deciziei 2004/337/CE a Comisiei din 20 decembrie 2001 privind o procedură de aplicare a articolului 81 din Tratatul CE și a articolului 53 din Acordul SEE (cauza COMP/E-1/36.212 — Hârtie autocopiativă) ⁽¹⁾, în măsura în care se aplică recurenței;

în subsidiar: reducerea amenzii aplicate recurenței prin articolul 3 din decizie;

- în subsidiar față de capătul de cerere anterior: retrimiteră cauzei la Tribunal pentru a se pronunța în conformitate cu hotărârea Curții;

- în orice situație, obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată efectuate de recurentă atât la Tribunal, cât și la Curte.

Motivele și principalele argumente

Recurs introdus la 12 iulie 2007 de Papierfabrik August Koehler AG împotriva hotărârii Tribunalului de Primă Instanță (Camera a cincea) pronunțate la 26 aprilie 2007 în cauzele conexe T-109/02 (Bolloré/Comisia), T-118/02 (Arjo Wiggins Appleton/Comisia), T-122/02 (Mitsubishi HiTec Paper Bielefeld/Comisia), T-125/02 (Papierfabrik August Koehler/Comisia), T-126/02 (M-real Zanders/Comisia), T-128/02 (Papeteries Mougeot/Comisia), T-129/02 (Torraspapel/Comisia), T-132/02 (Distribuidora Vizcaína de Papeles/Comisia) și T-136/02 (Papelera Guipuzcoana de Zicuñaga/Comisia

(Cauza C-322/07 P)

(2007/C 223/05)

Limba de procedură: germana

Părțile

Recurentă: Papierfabrik August Koehler AG (reprezențanți: I. Brinker, S. Hirsbrunner, Rechtsanwälte, J. Schwarze, Universitätsprofessor)

Cealaltă parte în proces: Comisia Comunităților Europene

Concluziile recurenței

- anularea hotărârii Tribunalului (Camera a cincea) din 26 aprilie 2007 (cauza T-125/02), în măsura în care se aplică recurenței;

Recurenta invocă următoarele motive de recurs: considerațiile Tribunalului cu privire la stabilirea amenzii încalcă principiul egalității de tratament, precum și principiul proporționalității. Sub acest aspect, recurenta critică o încălcare a dreptului comunitar material. Printr-o eroare de drept, Tribunalul a considerat că nu prezintă importanță faptul că recurenta este o întreprindere familială și că nu dispune de un acces direct la piața de capital, în comparație cu alte întreprinderi. În schimb, Tribunalul a considerat în mod eronat că o întreprindere nu poate invoca, în beneficiul său, o nelegalitate săvârșită în favoarea altor întreprinderi. Cu toate acestea, recurenta nu s-a întemeiat pe acest argument. Tribunalul nu a apreciat în mod proporțional diferențele structurale între recurentă și celelalte întreprinderi cărora li se impută încălcarea. În acest fel, au fost încălcate principiul egalității de tratament și principiul proporționalității.

Mai mult, Tribunalul a considerat în mod greșit că recurenta a participat la încălcare în perioada anterioară lunii octombrie 1993. În legătură cu acest aspect, Tribunalul a examinat probele în mod insuficient, le-a apreciat în mod contradictoriu și le-a denaturat, încălcând prezumția de nevinovăție și dreptul la apărare al recurenței. În această privință, recurenta critică existența unor vicii de procedură. Considerațiile pe baza cărora se întemeiază Tribunalul, potrivit cărora reuniunile oficiale ale asociației AEMCP din perioada cuprinsă între luna ianuarie 1992 și luna septembrie 1993 au servit drept cadru pentru acordurile referitoare la prețuri la nivel european ar fi insuficiente și prin ele însele contradictorii. Tribunalul a săvârșit o eroare suplimentară de drept, întrucât a considerat că recurenta a participat la reuniuni neoficiale, în cadrul cărora s-ar fi discutat cu privire la prețurile la nivel național.

⁽¹⁾ JO 2004, L 115, p. 1.

Recurs introdus la 13 iulie 2007 de Bolloré SA împotriva hotărârii Tribunalului de Primă Instanță (Camera a cincea) pronunțate la 26 aprilie 2007 în cauzele conexe T-109/02 (Bolloré/Comisia), T-118/02 (Arjo Wiggins Appleton/Comisia), T-122/02 (Mitsubishi HiTec Paper Bielefeld/Comisia), T-125/02 (Papierfabrik August Koehler/Comisia), T-126/02 (M-real Zanders/Comisia), T-128/02 (Papeteries Mougeot/Comisia), T-129/02 (Torraspapel/Comisia), T-132/02 (Distribuidora Vizcaína de Papeles/Comisia) și T-136/02 (Papelera Guipuzcoana de Zicuñaga/Comisia)

(Cauza C-327/07 P)

(2007/C 223/06)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Recurentă: Bolloré SA (reprezentanți: C. Momège și P. Gassenbach, avocats)

Cealaltă parte în proces: Comisia Comunităților Europene

Concluziile recurente

- anularea hotărârii atacate, întrucât, pe de o parte, a încălcat dreptul la apărare al întreprinderii Bolloré SA și principiul prezumției de nevinovăție și, pe de altă parte, a denaturat elementele de probă în scopul stabilirii duratei încălcării;
- pronunțarea hotărârii definitive în cauza T-109/02, în conformitate cu articolul 61 din Statutul Curții și, pe acest temei, anularea Deciziei 2004/337/CE a Comisiei din 20 decembrie 2001 privind o procedură de aplicare a articolului 81 din Tratatul CE și a articolului 53 din Acordul SEE (cauza COMP/E-1/36.212 — Hârtie autocopiativă) (*) în ceea ce privește Bolloré SA sau, în orice caz, reducerea amenzii aplicate întreprinderii Bolloré SA de către Comisie și menținută de Tribunal;
- în cazul în care Curtea nu se pronunță în prezenta cauză, amânarea pronunțării cu privire la cheltuielile de judecată și trimiterea cauzei la Tribunal spre reexaminare, în conformitate cu hotărârea Curții;
- în sfârșit, în conformitate cu articolul 69 din Regulamentul de procedură, obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată efectuate atât la Tribunal, cât și la Curte.

Motivele și principalele argumente

În susținerea recursului, recurenta invocă două motive.

În primul motiv, care conține două aspecte, aceasta susține, pe de o parte, că Tribunalul a încălcat principiul fundamental al respectării dreptului la apărare, întrucât nu a anulat decizia

Comisiei citată anterior, deși în aceeași hotărâre concluzionează că, prin comunicarea obiecțiilor, recurente nu i s-a permis să ia cunoștință de obiecția întemeiată pe implicarea sa directă în încălcare și nici de faptele reținute de Comisie în susținerea acestei obiecții, astfel încât recurenta nu a putut să își asigure în mod util apărarea în cursul procedurii administrative.

Pe de altă parte, dreptul la apărare ar fi fost deopotrivă încălcat, întrucât Tribunalul a decis că nelegalitatea săvârșită de Comisie nu poate justifica anularea deciziei în litigiu, în măsura în care nu a avut o influență determinantă asupra dispozitivului acestei decizii. Într-adevăr, în opinia recurente, comunicarea obiecțiilor ar avea un rol fundamental în dreptul comunitar al concurenței, astfel încât nerespectarea regulilor referitoare la comunicarea obiecțiilor privind identificarea și stabilirea răspunderilor ar fi trebuit să conducă în mod definitiv la anularea deciziei în litigiu.

În al doilea motiv, recurenta susține pe de altă parte că, în scopul stabilirii duratei încălcării și al determinării, în consecință, a cuantumului amenzii datorate de Bolloré, pe de o parte, Tribunalul ar fi încălcat principiul prezumției de nevinovăție întemeindu-se pe simple indicii nesuținute și, pe de altă parte, ar fi denaturat elemente de probă referitoare la valoarea atribuită declarațiilor unei alte societăți (Arjo Wiggins Appleton) și pretinsului obiect anticoncurențial al reuniunii oficiale a Asociației Europene a Producătorilor Europene de Hârtie Autocopiativă, desfășurată la Zürich la 23 ianuarie 1992.

(*) JO 2004, L 115, p. 1.

Recurs introdus la 18 iulie 2007 de Comisia Comunităților Europene împotriva hotărârii Tribunalului de Primă Instanță (Camera a cincea extinsă) pronunțate la 3 mai 2007 în cauza T-357/02, Freistaat Sachsen/Comisia Comunităților Europene

(Cauza C-334/07 P)

(2007/C 223/07)

Limba de procedură: germana

Părțile

Recurentă: Comisia Comunităților Europene (reprezentant: Kilian Gross, în calitate de agent)

Cealaltă parte în proces: Freistaat Sachsen

Concluziile recurenței

- anularea în întregime a hotărârii Tribunalului de Primă Instanță al Comunităților Europene din 3 mai 2007, Freistaat Sachsen/Comisia Comunităților Europene (T-357/02);
- soluționarea definitivă a cauzei și respingerea acțiunii ca nefondată;
- obligarea reclamantei din acțiunea principală la plata atât a cheltuielilor de judecată din prezentul recurs, cât și a cheltuielilor de judecată ocazionate de procedura în primă instanță, în cauza T-357/02.

Motivele și principalele argumente

Comisia consideră că hotărârea atacată încalcă articolul 88 alineatele (2) și (3) CE, articolul 249 alineatul (2) CE, articolul 254 alineatul (2) teza a doua CE, articolele 3 și următoarele din regulamentul de procedură, precum și articolul 10 alineatul (1) din regulamentul de exceptare IMM, întrucât Tribunalul ar fi ignorat faptul că examinarea legalității deciziei atacate (2003/226/CE) ⁽¹⁾ ar trebui efectuată numai potrivit dispozițiilor regulamentului de exceptare IMM [Regulamentul (CE) nr. 70/2001] ⁽²⁾.

Comisia arată că regulamentul de exceptare IMM a intrat în vigoare înaintea adoptării deciziei atacate și că acesta era, prin urmare, de imediată aplicare. Potrivit Comisiei, Tribunalul de Primă Instanță neagă, în mod greșit, aplicabilitatea regulamentului de exceptare IMM, întrucât acesta săvârșește o eroare de drept atunci când consideră că aplicarea regulamentului de exceptare IMM ar avea, în cazul deciziei atacate, un efect retroactiv.

În subsidiar, Comisia arată că hotărârea atacată încalcă și articolul 2 alineatul (2) și articolul 4 alineatul (5) din regulamentul de procedură [Regulamentul (CE) nr. 659/1999] ⁽³⁾, întrucât Tribunalul are o concepție greșită în ceea ce privește criteriile de control și cerințele referitoare la caracterul complet al unei notificări.

⁽¹⁾ JO L 91, p. 13.

⁽²⁾ JO L 10, p. 33.

⁽³⁾ JO L 83, p. 1.

Recurs introdus la 20 iulie 2007 de Distribuidora Vizcaína de Papeles, S.L. împotriva hotărârii Tribunalului de Primă Instanță (Camera a cincea) pronunțate la 26 aprilie 2007 în cauzele conexe T-109/02 (Bolloré/Comisia), T-118/02 (Arjo Wiggins Appleton/Comisia), T-122/02 (Mitsubishi HiTec Paper Bielefeld/Comisia), T-125/02 (Papierfabrik August Koehler/Comisia), T-126/02 (M-real Zanders/Comisia), T-128/02 (Papeteries Mougeot/Comisia), T-129/02 (Torraspapel/Comisia), T-132/02 (Distribuidora Vizcaína de Papeles/Comisia) și T-136/02 (Papelera Guipuzcoana de Zicuñaga/Comisia)

(Cauza C-338/07 P)

(2007/C 223/08)

Limba de procedură: spaniola

Părțile

Recurentă: Distribuidora Vizcaína de Papeles, S.L. (reprezentant: E. Pérez Medrano, abogad)

Cealaltă parte în proces: Comisia Comunităților Europene

Concluziile recurenței

- declararea prezentului recurs ca admisibil și întemeiat;
- anularea hotărârii atacate în tot sau în parte, în măsura în care o prejudiciază pe această recurentă, pentru toate sau o parte dintre motivele de drept invocate și deducerea tuturor consecințelor juridice din anularea hotărârii menționate, atât în cazul judecării pe fond, cât și în cazul retrimiterii spre examinare la Tribunalul de Primă Instanță;
- desființarea sau reducerea amenzii aplicate prin Decizia 2004/337/CE a Comisiei din 20 decembrie 2001 privind o procedură de aplicare a articolului 81 din Tratatul CE și a articolului 53 din Acordul SEE (cauza COMP/E-1/36.212 — Hârtie autocopiativă) ⁽¹⁾, obiectul acțiunii în primă instanță;
- obligarea Comisiei la plata tuturor cheltuielilor de judecată aferente procedurii;
- obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată aferente acțiunii în anulare, obiectul hotărârii atacate.

Motivele și principalele argumente

1. Încălcarea dreptului la un proces echitabil în ceea ce privește aprecierea pretensei participării la anumite reuniuni ale cartelului pe piața spaniolă și participarea la un cartel european.
2. Încălcarea prezumției de nevinovăție în ceea ce privește aprecierea încălcărilor pretense, pe baza unor probe indirecte.
3. Încălcarea dreptului comunitar în ceea ce privește caracterul disproporționat și injust al amenzii, referitor la severitatea, calculul și aplicarea circumstanțelor atenuante, și în ceea ce privește lipsa motivării aprecierii anumitor circumstanțe atenuante.
4. Încălcarea dreptului la un proces echitabil într-un termen rezonabil.

(¹) JO L 2004, L 115, p. 1.

Acțiune introdusă la 25 iulie 2007 — Comisia Comunităților Europene/Republica Italiană**(Cauza C-347/07)**

(2007/C 223/09)

*Limba de procedură: italiana***Părțile**

Reclamantă: Comisia Comunităților Europene (reprezentant: C. Cattabriga, agent)

Pârâtă: Republica Italiană

Concluziile reclamantei

- constatarea faptului că, întrucât nu a adoptat actele cu putere de lege și actele administrative necesare pentru a se conforma Directivei 2004/41/CE (¹) a Parlamentului European și a Consiliului din 21 aprilie 2004 de abrogare a unor directive privind igiena alimentară și normele sanitar-veterinare referitoare la producția și comercializarea anumitor produse de origine animală destinate consumului uman și de modificare a Directivelor 89/662/CEE (²) și 92/118/CEE (³) ale Consiliului, precum și a Deciziei 95/408/CE (⁴) a Consiliului sau, în orice caz, întrucât nu a comunicat astfel de acte Comisiei, Republica Italiană nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul articolului 8 din această directivă.
- obligarea Republicii Italiene la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Termenul pentru transpunerea Directivei 2004/41/CE a expirat la 1 ianuarie 2006.

(¹) JO L 157, p. 33.

(²) JO L 395, p. 13, Ediție specială, 03/vol. 7, p. 202.

(³) JO L 62, p. 49, Ediție specială, 03/vol. 12, p. 132.

(⁴) JO L 243, p. 17.

Acțiune introdusă la 2 august 2007 — Comisia Comunităților Europene/Republica Italiană**(Cauza C-368/07)**

(2007/C 223/10)

*Limba de procedură: italiana***Părțile**

Reclamantă: Comisia Comunităților Europene (reprezenți: K. Simonsson, E. Montaguti, agenți)

Pârâtă: Republica Italiană

Concluziile reclamantei

- constatarea faptului că, întrucât nu a elaborat și adoptat, pentru fiecare port italian, planuri de preluare și de tratare a deșeurilor, Republica Italiană nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul articolului 5 alineatul (1) și al articolului 16 alineatul (1) din Directiva 2000/59/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 27 noiembrie 2000 privind instalațiile portuare de preluare a deșeurilor provenite din exploatarea navelor și a reziduurilor de încărcătură (¹);
- obligarea Republicii Italiene la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Termenul pentru transpunerea directivei a expirat la 28 decembrie 2002.

(¹) JO L 332, p. 81, Ediție specială, 07/vol. 8, p. 22.

Acțiune introdusă la 3 august 2007 — Comisia Comunităților Europene/Consiliul Uniunii Europene**(Cauza C-370/07)**

(2007/C 223/11)

*Limba de procedură: engleza***Părțile***Reclamantă:* Comisia Comunităților Europene (reprezentanți: G. Valero Jordana și C. Zadra, agenți)*Pârât:* Consiliul Uniunii Europene**Concluziile reclamantei**

- anularea Deciziei Consiliului din 24 mai 2007 de stabilire a poziției care urmează a fi adoptată, în numele Comunității Europene, în legătură cu anumite propuneri avansate cu ocazia celei de a 14-a reuniuni a Conferinței Părților (COP 14) la Convenția privind comerțul internațional cu specii sălbatice de faună și floră pe cale de dispariție (CITES), Haga, Țările de Jos, 3-15 iunie 2007;
- obligarea Consiliului Uniunii Europene la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Comisia susține că lipsa, din cadrul deciziei Consiliului atacate, a trimerii la prevederile exacte din Tratatul CE pe care se aceasta întemeiază constituie o încălcare a unor norme fundamentale de procedură, mai ales a obligației de motivare cuprinsă la articolul 253 CE.

Acțiune introdusă la 8 august 2007 — Comisia Comunităților Europene/Republica Portugheză**(Cauza C-382/07)**

(2007/C 223/12)

*Limba de procedură: portugheza***Părțile***Reclamantă:* Comisia Comunităților Europene (reprezentanți: N. Yerrell și M. Telles Romão, agenți)*Pârâtă:* Republica Portugheză**Concluziile reclamantei**

- constatarea faptului că, întrucât nu a adoptat actele cu putere de lege și actele administrative necesare pentru a se conforma Directivei 2004/51/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 29 aprilie 2004 de modificare a Directivei 91/440/CEE a Consiliului privind dezvoltarea căilor ferate comunitare ⁽¹⁾ și, în orice caz, întrucât nu le-a comunicat Comisiei, Republica Portugheză nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul acestei directive;
- obligarea Republicii Portugheze la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Termenul pentru transpunerea directivei în dreptul intern a expirat la data de 31 decembrie 2005.

⁽¹⁾ JO L 164, p. 164.

TRIBUNALUL DE PRIMĂ INSTANȚĂ

Ordonanța Tribunalului de Primă Instanță din 9 iulie 2007
— Wheyco/Comisia Comunităților Europene

(Cauza T-6/06) ⁽¹⁾

(„Ajutoare de stat — Element stimulativ — Acțiune în
anulare — Act care produce efecte juridice — Interes —
Inadmisibilitate”)

(2007/C 223/13)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamantă: wheyco GmbH, fostă Mopro-Nord GmbH (Alten-
treptow, Germania) (reprezentanți: L. Harings și C. Schmidt,
avocats)

Pârâtă: Comisia Comunităților Europene (reprezentanți: K. Gross,
T. Scharf și A. Stobiecka-Kuik, agenți)

Obiectul

Cerere de anulare parțială a Deciziei Comisiei din 6 septembrie
2005 referitoare la ajutorul de stat N 363/2004 privind
construirea unei rafinării de lactoser situată în Mecklenburg-
Pomerania Anterioară (Germania) (JO 2005, C 262, p. 5).

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea ca inadmisibilă.
- 2) Obligă wheyco GmbH la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 74, 25.3.2006.

Ordonanța Tribunalului de Primă Instanță din 12 iulie 2007
— Beau/Comisia Comunităților Europene

(Cauza T-252/06 P) ⁽¹⁾

(„Recurs — Funcție publică — Funcționari — Boală profesio-
nală — Recurs vădit inadmisibil — Recurs vădit nefondat”)

(2007/C 223/14)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Recurentă: Marie-Yolande Beau (Paris, Franța) (reprezentanți: S.
Rodrigues și C. Bernard-Glanz, avocats)

Cealaltă parte în proces: Comisia Comunităților Europene (repre-
zentanți: J. Currall și K. Herrmann, agenți)

Obiectul

Recurs formulat împotriva hotărârii Tribunalului Funcției Publice
a Uniunii Europene (Camera a treia) din 28 iunie 2006, Beau/
Comisia (F-39/95, nepublicat încă în Recueil) prin care recurenta
urmărește anularea acestei hotărâri

Dispozitivul

- 1) Respinge recursul.
- 2) Doamna Beau își va suporta propriile cheltuieli de judecată, precum
și pe cele efectuate de Comisie.

⁽¹⁾ JO C 281, 18.11.2006.

**Ordonanța Tribunalului de Primă Instanță din 9 iulie 2007
— De Smedt/Comisia Comunităților Europene**

(Cauza T-415/06 P) ⁽¹⁾

(„Recurs — Funcție publică — Agenți contractuali — Fost agent auxiliar — Cerere de revizuire a încadrării stabilite în cursul recrutării — Recurs vădit nefondat”)

(2007/C 223/15)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Recurentă: Elisabeth De Smedt (Wezembeek-Oppem, Belgia)
(reprezentanți: L. Vogel și R. Kechiche, avocats)

Celelalte părți în proces: Comisia Comunităților Europene (reprezentanți: J. Currall și G. Berscheid, agenți) și Consiliul Uniunii Europene (reprezentanți: M. Arpio Santacruz și I. Sulce, agenți)

Obiectul

Recurs formulat împotriva hotărârii Tribunalului Funcției Publice al Uniunii Europene (Camera a doua) din 19 octombrie 2006, De Smedt/Comisia (F-59/05, nepublicată încă în Recueil), prin care recurenta urmărește anularea acestei hotărâri.

Dispozitivul

- 1) Respinge recursul.
- 2) Obligă recurenta, doamna Elisabeth De Smedt, să suporte cheltuielile de judecată efectuate de Comisie, pe lângă propriile cheltuieli de judecată.
- 3) Consiliul suportă propriile cheltuieli de judecată.

⁽¹⁾ JO C 42, 24.2.2007.

**Ordonanța președintelui Tribunalului de Primă Instanță
din 19 iulie 2007 — Du Pont de Nemours (France)
și alții/Comisia Comunităților Europene**

(Cauza T-31/07 R)

(„Măsuri provizorii — Cerere de suspendare a executării — Directiva 91/414/CEE — Admisibilitate — Fumus boni juris — Urgență — Balanța intereselor”)

(2007/C 223/16)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamante: Du Pont de Nemours (France) SAS (Puteaux, Franța), Du Pont Portugal — Serviços, Sociedade Unipessoal L^{da} (Lisabona, Portugalia), Du Pont Ibérica SL (Barcelona, Spania), Du Pont de Nemours (Belgium) BVBA (Mechelen, Belgia), Du Pont de Nemours Italiana Srl (Milano, Italia), Du Pont De Nemours (Nederland) BV (Dordrecht, Țările de Jos), Du Pont de Nemours (Deutschland) GmbH (Bad Homburg vor der Höhe, Germania), DuPont CZ s.r.o. (Praga, Republica Cehă), DuPont Magyarország Kereskedelmi kft (Budaors, Ungaria), DuPont Poland sp. z o.o. (Varșovia, Polonia), DuPont Romania Srl (București, România), DuPont (UK) Ltd (Herts, Regatul Unit), Dy-Pont Agkro Ellas AE (Halandri, Grecia), DuPont International Operations SARL (Grand Saconnex, Elveția) și DuPont Solutions (France) SAS (Puteaux) (reprezentanți: D. Waelbroeck și N. Rampal, avocats)

Pârâtă: Comisia Comunităților Europene (reprezentanți: L. Parpala și B. Doherty, agenți)

Obiectul

Cerere prin care se urmărește suspendarea unor dispoziții din Directiva 2006/133/CE a Comisiei din 11 decembrie 2006 de modificare a Directivei 91/414/CEE a Consiliului în vederea înscrierii substanței active flusilazol (JO L 349, p. 27).

Dispozitivul

- 1) Suspendă până la pronunțarea hotărârii în acțiunea principală expirarea termenului de înscriere a flusilazolului în anexa I la Directiva 91/414/CEE a Consiliului din 15 iulie 1991 privind introducerea pe piață a produselor de uz fitosanitar, stabilit la data de 30 iunie 2008 prin anexa la Directiva 2006/133/CE a Comisiei din 11 decembrie 2006 de modificare a Directivei 91/414/CEE a Consiliului în vederea înscrierii substanței active flusilazol.
- 2) Suspendă până la pronunțarea hotărârii în acțiunea principală data până la care statele membre modifică sau retrag, dacă este cazul, după evaluare, autorizația acordată produselor care conțin flusilazol, stabilită la 30 iunie 2008 prin articolul 3 alineatul (2) al doilea paragraf din Directiva 2006/133.

- 3) Suspendă până la pronunțarea hotărârii în acțiunea principală restricția prevăzută în partea A din dispozițiile speciale ale anexei la Directiva 2006/133 care vizează tipurile de culturi pentru care statele membre pot autoriza utilizarea flusilazolului, și anume cerealele (altele decât orezul), porumbul, semințele de colză și sfecla de zahăr.
- 4) Cererea privind cheltuielile de judecată se va soluționa odată cu fondul.

**Acțiune introdusă la 17 iulie 2007 — Republica Estonia/
Comisia Comunităților Europene**

(Cauza T-263/07)

(2007/C 223/17)

Limba de procedură: estona

Părțile

Reclamantă: Republica Estonia (reprezentant: Lembit Uibo)

Pârâtă: Comisia Comunităților Europene

Concluziile reclamantei

anularea deciziei Comisiei Comunităților Europene din 4 mai 2007 privind planul național de alocare a gazelor cu efect de seră pe care Estonia l-a prezentat în conformitate cu Directiva 2003/87/CE a Parlamentului European și a Consiliului (¹).

Motivele și principalele argumente

Este necesară anularea deciziei Comisiei din 4 mai 2007 privind planul național de alocare a gazelor cu efect de seră pe care Estonia l-a prezentat în conformitate cu Directiva 2003/87/CE a Parlamentului European și a Consiliului, pentru următoarele motive:

- încălcarea articolului 9 alineatele (1) și (3) și a articolului 11 alineatul (2) din Directiva 2003/87/CE și depășirea atribuțiilor ce decurg din acestea;
- eroare vădită de apreciere, întrucât Comisia nu a ținut cont de informațiile corecte disponibile, ci s-a întemeiat pe ipoteze eronate care au afectat direct și într-o măsură importantă conținutul deciziei atacate și modul de determinare a cantității totale a cotelor de emisie;
- încălcarea articolului 175 alineatul (2) litera (c) CE, având în vedere că, potrivit Tratatului CE, nu intră în atribuțiile Comi-

siei luarea de măsuri care aduc atingere în mod semnificativ opțiunii unui stat membru între diferite surse de energie și structura generală a aprovizionării sale cu energie electrică;

- încălcarea principiului bunei administrări întrucât, la adoptarea deciziei, Comisia nu a ținut cont de toate circumstanțele esențiale ale situației concrete, nici nu a verificat dacă toate ipotezele pe care s-a întemeiat la luarea deciziei sunt corecte;
- încălcarea obligației de motivare.

(¹) Directiva 2003/87/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 13 octombrie 2003 de stabilire a unui sistem de comercializare a cotelor de emisie de gaze cu efect de seră în cadrul Comunității și de modificare a Directivei 96/61/CE a Consiliului (JO L 275, 25.10.2003, p. 32).

**Acțiune introdusă la 9 iulie 2007 — Republica Italiană/
Comisia Comunităților Europene**

(Cauza T-267/07)

(2007/C 223/18)

Limba de procedură: italiana

Părțile

Reclamantă: Republica Italiană (reprezentați: G. Aiello și S. Fiorentino, Avvocati dello Stato)

Pârâtă: Comisia Comunităților Europene

Concluziile reclamantei

- anularea deciziei Comisiei nr. C (2007) 1901 din 27 aprilie 2007 privind închiderea conturilor agențiilor de plată ale statelor membre referitor la cheltuielile finanțate de Fondul European de Orientare și Garantare Agricolă (FEOGA), secțiunea Garantare, pentru exercițiul financiar 2006, în măsura în care a imputat Republicii Italiene, în conformitate cu articolul 32 alineatul (5) din Regulamentul (CE) nr. 1290/2005, 50 % din consecințele financiare ale nerecuperării sumelor în cazul unor nereguli sau neglijențe examinate în prezenta acțiune.
- obligarea Comisiei Comunităților Europene la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Guvernul italian a atacat în fața Tribunalului de Primă Instanță al Comunităților Europene Decizia nr. C (2007) 1901 a Comisiei din 27 aprilie 2007, comunicată la aceeași dată, privind închiderea conturilor agențiilor de plată ale statelor membre referitor la cheltuielile finanțate de Fondul European de Orientare și Garantare Agricolă (FEOGA), secțiunea Garantare, pentru exercițiul financiar 2006, în măsura în care a imputat Republicii Italiene, în conformitate cu articolul 32 alineatul (5) din Regulamentul (CE) nr. 1290/2005, 50 % din consecințele financiare ale nerecuperării sumelor în cazul unor nereguli sau neglijențe examinate în prezenta acțiune.

În susținerea acțiunii, Guvernul italian a criticat includerea în cadrul deciziei a unor cazuri cu privire la care Comisia ar fi trebuit să ia o hotărâre în mod expres în perioada anterioară, potrivit obligației de diligență și într-un termen rezonabil, cu înregistrarea plății în întregime în sarcina FEOGA. Aceasta și ținând cont de faptul că, pentru unele dintre aceste cazuri, exista un aviz favorabil din partea serviciilor Comisiei.

Așadar, guvernul italian a invocat următoarele motive:

- a) încălcarea și/sau greșita aplicare a articolului 5 alineatul (2) din Regulamentul (CEE) nr. 595/91, precum și a articolului 8 din Regulamentul (CE) nr. 1663/95. Încălcarea articolului 253 CE sub forma lipsei de motivare;
- b) încălcarea și/sau greșita aplicare a articolului 8 alineatul (2) din Regulamentul (CEE) nr. 729/70 și din Regulamentul (CEE) nr. 1258/99. Încălcarea articolului 253 CE sub forma lipsei de motivare;
- c) încălcarea și/sau greșita aplicare a articolului 5 alineatul (2) din Regulamentul (CEE) nr. 595/91 și a articolului 8 din Regulamentul (CE) nr. 1663/95, precum și a articolului 8 alineatul (2) din Regulamentul (CEE) nr. 729/70 și din Regulamentul (CEE) nr. 1258/99 (în cazul sumelor mai mici de 500.000,00 euro). Încălcarea articolului 253 CE sub forma lipsei de motivare (în cazul sumelor mai mici de 500 000,00 euro).

Acțiune introdusă la 19 iulie 2007 — Agrícola del Sureste/ Consiliul Uniunii Europene și Comisia Comunităților Europene

(Cauza T-268/07)

(2007/C 223/19)

Limba de procedură: spaniola

Părțile

Reclamantă: S. Coop. Agrícola del Sureste (Murcia, Spania)
(reprezentant: L. Ortiz Blanco, abogado)

Pârâte: Consiliul Uniunii Europene și Comisia Comunităților Europene

Concluziile reclamantei

- pronunțarea unei hotărâri prin care, în aprecierea prezentei acțiuni în despăgubiri, în temeiul prevederilor articolului 288 CE, să se declare dreptul reclamantei de a fi despăgubită financiar de către Consiliu și Comisie, în solidar, cu suma totală de o sută patruzeci și două de mii cinci sute optzeci și cinci euro (142 585 EUR) și
- obligarea instituțiilor pârâte la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Motivele și principalele argumente sunt cele invocate deja în cauza T-217/07, Las Palmeras/Consiliul și Comisia.

Acțiune introdusă la 19 iulie 2007 — Mediterráneo Algodón/Consiliul Uniunii Europene și Comisia Comunită- ților Europene

(Cauza T-269/07)

(2007/C 223/20)

Limba de procedură: spaniola

Părțile

Reclamantă: Mediterráneo Algodón, SA (Sevilla, Spania) (reprezentant: L. Ortiz Blanco, abogado)

Pârâte: Consiliul Uniunii Europene și Comisia Comunităților Europene

Concluziile reclamantei

- pronunțarea unei hotărâri prin care, în aprecierea prezentei acțiuni în despăgubiri, în temeiul prevederilor articolului 288 CE, să se declare dreptul reclamantei de a fi despăgubită financiar de către Consiliu și Comisie, în solidar, cu suma totală de trei milioane două sute șaptezeci și trei de mii o sută patruzeci și șapte euro (3 273 147 EUR) și
- obligarea instituțiilor pârâte la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Motivele și principalele argumente sunt cele invocate deja în cauza T-217/07, Las Palmeras/Consiliul și Comisia.

Acțiune introdusă la 19 iulie 2007 — Devisa/Consiliul Uniunii Europene și Comisia Comunităților Europene**(Cauza T-270/07)**

(2007/C 223/21)

*Limba de procedură: spaniola***Părțile**

Reclamantă: Nueva Desmotadora Sevillana, SA (Devisa) (Sevilla, Spania) (reprezentant: L. Ortiz Blanco, abogado)

Pârâte: Consiliul Uniunii Europene și Comisia Comunităților Europene

Concluziile reclamantei

- pronunțarea unei hotărâri prin care, în aprecierea prezentei acțiuni în despăgubiri, în temeiul prevederilor articolului 288 CE, să se declare dreptul reclamantei de a fi despăgubită financiar de către Consiliu și Comisie, în solidar, cu suma totală de două milioane trei sute optzeci și cinci de mii cinci sute șaptezeci și unu euro (2 385 571 EUR) și
- obligarea instituțiilor pârâte la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Motivele și principalele argumente sunt cele invocate deja în cauza T-217/07, Las Palmeras/Consiliul și Comisia.

Acțiune introdusă la 19 iulie 2007 — Eurosemillas/Consiliul Uniunii Europene și Comisia Comunităților Europene**(Cauza T-271/07)**

(2007/C 223/22)

*Limba de procedură: spaniola***Părțile**

Reclamantă: Eurosemillas, SA (Cordoba, Spania) (reprezentant: L. Ortiz Blanco, abogado)

Pârâte: Consiliul Uniunii Europene și Comisia Comunităților Europene

Concluziile reclamantei

- pronunțarea unei hotărâri prin care, în aprecierea prezentei acțiuni în despăgubiri, în temeiul prevederilor articolului 288 CE, să se declare dreptul reclamantei de a fi despăgubită financiar de către Consiliu și Comisie, în solidar, cu suma totală de două milioane șase sute șazeci și unu de mii patru sute douăzeci și șapte euro (2 661 427 EUR) și
- obligarea instituțiilor pârâte la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Motivele și principalele argumente sunt cele invocate deja în cauza T-217/07, Las Palmeras/Consiliul și Comisia.

Acțiune introdusă la 19 iulie 2007 — Surcotton/Consiliul Uniunii Europene și Comisia Comunităților Europene**(Cauza T-272/07)**

(2007/C 223/23)

*Limba de procedură: spaniola***Părțile**

Reclamantă: Surcotton, SA (Cordoba, Spania) (reprezentant: L. Ortiz Blanco, abogado)

Pârâte: Consiliul Uniunii Europene și Comisia Comunităților Europene

Concluziile reclamantei

- pronunțarea unei hotărâri prin care, în aprecierea prezentei acțiuni în despăgubiri, în temeiul prevederilor articolului 288 CE, să se declare dreptul reclamantei de a fi despăgubită financiar de către Consiliu și Comisie, în solidar, cu suma totală un milion șapte sute treizeci și patru de mii douăzeci și șapte euro (1 734 027 EUR) și
- obligarea instituțiilor pârâte la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Motivele și principalele argumente sunt cele invocate deja în cauza T-217/07, Las Palmeras/Consiliul și Comisia.

Acțiune introdusă la 19 iulie 2007 — Zhejiang Harmonic Hardware Products/Consiliul Uniunii Europene

(Cauza T-274/07)

(2007/C 223/24)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Zhejiang Harmonic Hardware Products Co. Ltd (Zhejiang, China) (reprezentant: R. MacLean, solicitor)

Pârât: Consiliul Uniunii Europene

Concluziile reclamantei

— anularea articolelor 1 și 2 din Regulamentul (CE) nr. 452/2007 din 23 aprilie 2007, în măsura în care îi sunt aplicabile reclamantei; și

— obligarea Consiliului la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Reclamanta, care produce mese de călcat și componente esențiale ale acestora în Republica Populară Chineză, solicită anularea Regulamentului (CE) nr. 452/2007 din 23 aprilie 2007 de impunere a unei taxe antidumping definitive și de percepere definitivă a taxei provizorii aplicate la importurile de mese de călcat originare din Republica Populară Chineză și din Ucraina ⁽¹⁾ dacă aceste măsuri se aplică reclamantei.

În susținerea cererii sale, reclamanta afirmă, în primul rând, că instituțiile comunitare au încălcat articolul 2 alineatul (7) literele (b) și (c) din Regulamentul de bază ⁽²⁾, întrucât Comisia a prezentat Consiliului o propunere de măsuri antidumping bazate pe o analiză incorectă a faptului că reclamanta nu a îndeplinit criteriile privind statutul de economie de piață prevăzute la articolul 2 alineatul (7) litera (c).

În al doilea rând, reclamanta susține că instituțiile comunitare au încălcat articolul 20 alineatele (4) și (5) din Regulamentul de bază și dreptul de a fi ascultată, întrucât reclamantei i s-au acordat numai șase zile pentru a răspunde la scrisoarea de informare finală revizuită a Comisiei.

În al treilea rând, reclamanta pretinde că instituțiile comunitare au încălcat articolul 8 din Regulamentul de bază prin faptul că nu au apreciat în mod corect angajamentele legate de preț oferite de reclamantă.

În final, reclamanta afirmă că instituțiile comunitare au încălcat articolul 5 alineatul (2) litera (a) din Regulamentul de bază prin faptul că nu au divulgat identitatea persoanei care a introdus plângerea ce a deschis ancheta care a condus la adoptarea regulamentului atacat.

⁽¹⁾ JO 2007 L 109, p. 12.

⁽²⁾ Regulamentul Consiliului (CE) nr. 384/96 din 22 decembrie 1995 privind protecția împotriva importurilor care fac obiectul unui dumping din partea țărilor care nu sunt membre ale Comunității Europene (JO 1996 L 56, p. 1).

Acțiune introdusă la 18 iulie 2007 — Republica Italiană/Parlamentul și Comisia

(Cauza T-285/07)

(2007/C 223/25)

Limba de procedură: italiana

Părțile

Reclamantă: Republica Italiană (reprezentant: P. Gentili, Avvocato dello Stato)

Pârâți: Parlamentul European și Comisia Comunităților Europene

Concluziile reclamantei

— anularea anunțului de concurs general EPSO/AD/95/07 pentru constituirea unei rezerve de recrutare pentru 20 de posturi de administrator (AD 5) în domeniul științelor informației (bibliotecă/documentare), publicat numai în ediția în limbile engleză, franceză și germană a *Jurnalului Oficial al Uniunii Europene* din 8 mai 2007, numărul C 103 A.

Motivele și principalele argumente

Motivele și principalele argumente sunt similare cu cele invocate în cauza T-156/07, Spania/Comisia.

Acțiune introdusă la 25 iulie 2007 — cApStAn/Comisia Comunităților Europene**(Cauza T-287/07)**

(2007/C 223/26)

*Limba de procedură: franceza***Părțile**

Reclamantă: cApStAn SPRL (Bruxelles, Belgia) (reprezentant: J. Bublot, avocat)

Pârâtă: Comisia Comunităților Europene

Concluziile reclamantei

— anularea deciziei de respingere adoptate de către Comisie.

Motivele și principalele argumente

Prin prezenta acțiune, reclamanta solicită anularea deciziei Comisiei din 22 mai 2007 de respingere a ofertei prezentate în cadrul procedurii de cerere de oferte „Post-editing services PER 2007”⁽¹⁾ pe motivul lipsei de dovezi privind experiența în domeniu.

În sprijinul cererii sale de anulare a deciziei contestate, reclamanta susține săvârșirea de către Comisie a unei erori manifeste la examinarea candidaturii sale, întrucât cererea de ofertă viza chiar domeniul său de activitate, ceea ce reclamanta afirmă că a precizat în oferta sa. Ea mai arată că obținuse deja de la Comisie un contract de achiziții publice în domeniu și că prestațiile furnizate cu această ocazie nu au fost puse niciodată sub semnul întrebării.

În plus, reclamanta susține că decizia atacată este întemeiată pe motive vădit eronate și că această eroare echivalează cu o lipsă de motivare.

⁽¹⁾ JO 2007/S 21-023949.

Recurs introdus la 3 august 2007 de Alessandro Lofaro împotriva ordonanței pronunțate la 24 mai 2007 de Tribunalul Funcției Publice în cauzele conexate F-27/06 și F-75/06, Lofaro/Comisia Comunităților Europene**(Cauza T-293/07 P)**

(2007/C 223/27)

*Limba de procedură: franceza***Părțile**

Recurrent: Alessandro Lofaro (Lisabona, Portugalia) (reprezentant: J.-L. Laffineur, avocat)

Cealaltă parte în proces: Comisia Comunităților Europene

Concluziile recurrentului

- declararea recursului admisibil și întemeiat și, pe cale de consecință,
- anularea ordonanței Tribunalului Funcției Publice în cauzele F-27/06 și F-75/06, pronunțată la 24 mai 2007;
- judecarea cauzei și admiterea acțiunii inițiale a recurrentului.

Motivele și principalele argumente

Prin recurs, recurrentul pretinde că Tribunalul ar fi săvârșit erori de drept în interpretarea dată articolului 90 alineatul (2) din Statutul funcționarilor și, în particular, în ce privește termenul stabilit pentru introducerea reclamației și data care trebuie luată în considerare pentru expirarea acestui termen. Recurrentul arată că interpretarea dată de Tribunal ar aduce atingere principiilor generale de drept comunitar, cum ar fi principiul securității juridice, principiul nediscriminării și cel al proporționalității, precum și drepturilor recurrentului. În plus, susține recurrentul, Tribunalul nu ar fi răspuns la toate motivele formulate de acesta în acțiuni și, în consecință, ordonanța ar fi afectată de un viciu privind motivarea, care ar fi insuficientă și eronată.

Ordonanța Tribunalului de Primă Instanță din 29 iunie 2007 — Keppenne/Comisia Comunităților Europene**(Cauza T-272/04) ⁽¹⁾**

(2007/C 223/28)

Limba de procedură: franceza

Președintele Camerei a cincea a dispus radierea cauzei.

⁽¹⁾ JO C 273, 6.11.2004.**Ordonanța Tribunalului de Primă Instanță din 9 iulie 2007 — Rath/OAPI — AstraZeneca (VIXACOR)****(Cauza T-326/05) ⁽¹⁾**

(2007/C 223/30)

Limba de procedură: germana

Președintele Camerei întâi a dispus radierea cauzei.

⁽¹⁾ JO C 281, 12.11.2005.**Ordonanța Tribunalului de Primă Instanță din 29 iunie 2007 — Keppenne/Comisia Comunităților Europene****(Cauza T-411/04) ⁽¹⁾**

(2007/C 223/29)

Limba de procedură: franceza

Președintele Camerei a cincea a dispus radierea cauzei.

⁽¹⁾ JO C 300, 4.12.2004.**Ordonanța Tribunalului de Primă Instanță din 12 iulie 2007 — Globe/Comisia Comunităților Europene****(Cauza T-114/06) ⁽¹⁾**

(2007/C 223/31)

Limba de procedură: franceza

Președintele Camerei întâi a dispus radierea cauzei.

⁽¹⁾ JO C 131, 3.6.2006.

TRIBUNALUL FUNCȚIEI PUBLICE AL UNIUNII EUROPENE

Acțiune introdusă la 11 iulie 2007 — Marcuccio/Comisia Comunităților Europene

(Cauza F-133/06)

(2007/C 223/32)

Limba de procedură: italiana

Părțile

Reclamant: Luigi Marcuccio (Tricase, Italia) (reprezentant: G. Cipressa, avvocato)

Pârâtă: Comisia Comunităților Europene

Concluziile reclamantului

- declararea inexistenței *ex lege* sau, în subsidiar, anularea deciziei prin care s-a dispus respingerea cererii din 31 august 2005 prin care reclamantul solicită autorității împuternicite să facă numiri (AIPN) să fie repus în posesia bunurilor sale care se aflau în locuința de serviciu ce i-a fost atribuită în Angola și pe care Comisia le-a preluat fără a fi în posesia unui titlu;
- declararea inexistenței *ex lege* sau, în subsidiar, anularea, în măsura necesară, a deciziei emise de AIPN la 20 iulie 2006, prin care a fost respinsă reclamația formulată de reclamant împotriva deciziei contestate;
- obligarea pârâtei la repunerea reclamantului în posesia bunurilor sale;
- obligarea pârâtei la plata către reclamant a sumei de 1 000 000 EUR sau a unei sume mai mari sau mai reduse pe care Tribunalul o va considera justă și echitabilă, cu titlu de despăgubire pentru prejudiciul suferit de reclamant ca urmare a deciziei contestate, începând de la data cererii, 31 august 2005, sau, în subsidiar, de la data emiterii deciziei contestate și până în prezent;
- obligarea pârâtei la plata către reclamant, pentru fiecare zi cuprinsă între data prezentei acțiuni și ziua în care pârâta va executa hotărârea de admitere în tot și fără rezerve a cererii din 31 august 2005, a sumei de 300 EUR sau a unei sume mai mari sau mai reduse pe care Tribunalul o va considera justă și echitabilă, care urmează a fi achitată în prima zi a fiecărei luni pentru obligațiile de plată scadente în luna precedentă, cu titlu de despăgubire pentru prejudiciul cauzat de decizia contestată și produs în intervalul de timp menționat mai sus;
- obligarea pârâtei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea cererii sale, reclamantul formulează următoarele trei motive:

- 1) lipsa absolută a motivării, și pentru caracter illogic, incongruență, confuzie și caracter nefondat al argumentelor formulate de pârâtă;
- 2) încălcarea gravă și vădită a legii;
- 3) încălcarea obligației de solitudine și a celei de bună administrare.

Acțiune introdusă la 10 iulie 2007 — Marcuccio/Comisia Comunităților Europene

(Cauza F-18/07)

(2007/C 223/33)

Limba de procedură: italiana

Părțile

Reclamant: Luigi Marcuccio (Tricase, Italia) (reprezentant: G. Cipressa, avvocato)

Pârâtă: Comisia Comunităților Europene

Concluziile reclamantului

- anularea deciziei din 25 octombrie 2005, emisă de Sistemul comun de asigurări de boală al pârâtei, prin care pârâta a respins cererea din 11 octombrie 2005, introdusă de reclamant în scopul recunoașterii faptului că era afectat de o boală gravă, în conformitate cu și pentru aplicarea articolului 72 din Statutul funcționarilor Comunităților Europene și a reglementării referitoare la asigurarea funcționarilor Comunităților Europene împotriva riscurilor de boală;
- anularea, în măsura necesară, a deciziei emise de autoritatea împuternicită să facă numiri din 30 noiembrie 2006, nr. ADMIN.B.2/MB/nb D(06) 27556, prin care și în măsura în care a fost respinsă reclamația din 23 august 2006 introdusă de reclamant împotriva și pentru anularea deciziei contestate;

- declararea inexistenței *ex lege* sau, în subsidiar, anularea în măsura necesară și în cazul în care există în mod concret, acest aspect fiind incert *rebus sic stantibus*, a prezumtivului aviz al consiliului medicilor care este menționat în nota din 30 noiembrie 2006, despre care reclamantul nu are cunoștință în detaliu;
- obligarea părâtei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea argumentelor sale, reclamantul formulează următoarele trei motive:

- 1) lipsa absolută a motivării, și pentru caracter ilogic, incongruență, tautologie, confuzie, examinare insuficientă și caracter nefondat al argumentelor formulate de părâtă;
- 2) eroare vădită de apreciere și încălcarea legii;
- 3) încălcarea obligației de sollicitudine și a celei de bună administrare.

Acțiune introdusă la 27 iunie 2007 — Marcuccio/Comisia Comunităților Europene

(Cauza F-20/07)

(2007/C 223/34)

Limba de procedură: italiana

Părțile

Reclamant: Luigi Marcuccio (Tricase, Italia) (reprezentant: G. Cipresa, avvocato)

Părâtă: Comisia Comunităților Europene

Concluziile reclamantului

- anularea, dacă este necesar, a deciziei de respingere a cererii din 31 martie 2006, trimisă la 4 aprilie 2006, în măsura în care decizia menționată privește cererea introdusă de reclamant pentru ca, la stabilirea și acordarea rambursării aferente unui examen medical efectuat la 28 septembrie 2005, să se facă aplicarea prevederilor articolului XV punctul 4 din anexa I la regulamentul privind acoperirea riscurilor de îmbolnăvire a funcționarilor Europene (denumit în continuare „regulamentul”);
- anularea deciziei prin care a fost respinsă cererea din 31 martie 2006;
- anularea, dacă este necesar, a calculației nr. 58, lista nr. 30001052, din 24 mai 2006;

- anularea, dacă este necesar, a notei ADMIN.B.2/MB/nb D(06) 27556 din 30 noiembrie 2006 care conține, printre altele, decizia autorității împuternicite să facă numiri prin care s-a răspuns reclamației din 7 august 2006, care are în esență același obiect ca și prezenta acțiune;
- obligarea părâtei la plata către reclamant, cu titlu de rambursare a diferenței până la 100 % din cheltuielile medicale efectuate de acesta și a căror rambursare a fost solicitată la Regimul comun prin cererea din 31 martie 2006, a diferenței dintre suma de 720,45 euro plătită de reclamant și suma de 396,36 euro care i-a fost rambursată, sau a oricărei sume mai reduse pe care Tribunalul o va considera justă și echitabilă în acest scop, diferență purtătoare de dobânzi începând cu 8 aprilie 2006 la o rată a dobânzii de 10 % pe an și cu capitalizare anuală sau la o rată cu o capitalizare și un dies a quo pe care Tribunalul le va considera necesare;
- obligarea părâtei, dacă este necesar, la plata către reclamant a sumelor care i se cuvin și pe care nu le-a primit în temeiul articolului XV punctul 4 din anexa I la regulamentul, aferente examenului medical din 28 septembrie 2005, majorate cu dobânzi începând cu 4 aprilie 2006 la o rată a dobânzii de 10 % pe an și cu capitalizare anuală sau la o rată cu o capitalizare și un dies a quo pe care Tribunalul le va considera necesare;
- obligarea părâtei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Acțiunea este introdusă în legătură cu refuzul părâtei de a rambursa reclamantului diferența până la 100 % din anumite cheltuieli medicale efectuate de către acesta și de a aplica, la stabilirea rambursării aferente unui examen medical efectuat la 28 septembrie 2005, articolul XV punctul 4 din anexa I la regulamentul privind acoperirea riscurilor de îmbolnăvire a funcționarilor Comunităților Europene.

Reclamantul invocă, în susținerea argumentelor sale, următoarele trei motive ale acțiunii:

- 1) lipsa absolută de motivare, și din cauza lipsei absolute a verificărilor, în măsura în care nu se poate înțelege de ce părâtă a opus reclamantului refuzul sus-menționat;
- 2) eroarea vădită de apreciere și încălcarea legii, întrucât situația medicală a reclamantului era de natură să îi dea acestuia dreptul, în temeiul articolului 72 din Statutul funcționarilor, la rambursarea cheltuielilor medicale în proporție de 100 %;
- 3) încălcarea obligației de sollicitudine și a obligației de bună administrare, având în vedere că părâtă nu a luat în considerare interesul reclamantului și a săvârșit o serie de acte și fapte conexe în mod vădit ilegale.

Acțiune introdusă la 4 iunie 2007 — Marcuccio/Comisia Comunităților Europene

(Cauza F-21/07)

(2007/C 223/35)

Limba de procedură: italiana

Părțile

Reclamant: Luigi Marcuccio (Tricase, Italia) (reprezentant: G. Cipressa, avvocato)

Pârâtă: Comisia Comunităților Europene

Concluziile reclamantului

- anularea deciziei implicite (denumită în continuare „decizia atacată”) prin care a fost respinsă cererea din data de 30 decembrie 2005, trimisă de reclamant la data de 17 ianuarie 2006;
- anularea, în măsura în care este necesar, a deciziei autorității împuternicite să facă numiri din data de 15 noiembrie 2006 prin care s-a respins reclamația reclamantului împotriva deciziei atacate;
- obligarea pârâtei la plata către reclamant a despăgubirii solicitate prin cererea din data de 30 decembrie 2005, și anume suma de 100 000 euro, sau a acelei sume mai mari sau mai reduse pe care Tribunalul o va considera justă și echitabilă;
- obligarea pârâtei la plata către reclamant a sumei suplimentare de 50 000 euro, sau a acelei sume mai mari sau mai reduse pe care Tribunalul o va considera justă și echitabilă, cu titlu de despăgubire pentru prejudiciile care s-au produs ulterior datei cererii menționate;
- obligarea pârâtei la plata către reclamant a dobânzilor de întârziere cu rata de 10 % pe an, cu capitalizare anuală începând de la data cererii din 30 decembrie 2005 și până la data rezolvării sau în general până la data eliminării complete a notelor cu privire la care s-a făcut reclamație, sau cu rata de capitalizare și dies a quo pe care Tribunalul le va considera juste și echitabile, aplicate la suma de 100 000 euro sau la acea sumă mai mare sau mai redusă pe care Tribunalul o va considera justă și echitabilă;
- obligarea pârâtei să înceapă imediat distrugerea materială a originalelor și a tuturor copiilor notei din data de 20 februarie 2001, nr. 951883, precum și a notei din data de 15 noiembrie 2006, precum și, în sfârșit, dacă există, a scrisorii din 20 iulie 2006 la care pârâta face referire în nota din data de 15 noiembrie 2006;
- obligarea pârâtei la notificarea către reclamant a efectuării distrugerii materiale, specificând ad substantiam, pentru fiecare act distrus, locul în care acesta se afla anterior distrugerii materiale și toate împrejurările de timp, de loc și de acțiune ale distrugerii materiale, în special data, locul și agentul executant;
- obligarea pârâtei la plata către reclamant a sumei de 100 euro, sau a acelei sume mai mari sau mai reduse pe care

Tribunalul o va considera justă și echitabilă, pentru fiecare zi de întârziere în distrugerea materială, începând de la data hotărârii emise și până la data comunicării efective către reclamant a efectuării distrugerii materiale, sumă ce va fi plătită în prima zi a fiecărei luni pentru obligațiile de plată scadente cu acest titlu în luna precedentă.

— obligarea pârâtei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Prezenta acțiune își are originea în anumite afirmații care ar fi incluse în anumite note ale pârâtei din care reclamantul reține că rezultă acte, fapte și comportamente ilicite inerente prelucrării informațiilor sensibile referitoare la persoana sa.

Reclamantul adaugă, în susținerea argumentelor sale, următoarele trei motive ale acțiunii:

- 1) lipsa de motivare, în măsura în care, pe de o parte, cererea reclamantului a fost respinsă doar în formă implicită și, pe de altă parte, motivația furnizată de pârâtă în nota din 15 noiembrie ar fi incoerentă, illogică și întemeiată pe pretexte;
- 2) încălcarea legii, deoarece s-ar menține condițiile pentru a i se recunoaște reclamantului dreptul la despăgubire pentru prejudiciu, solicitat prin cererea din data de 30 decembrie 2005, și anume: caracterul ilicit al actelor, al faptelor și al comportamentului pârâtei; producerea unui prejudiciu reclamantului; legătura causală între prejudiciul invocat și comportamentul criticat.
- 3) Încălcarea obligației de solitudine și a obligației de bună administrare, ținând seama de faptul că pârâta nu ar fi luat în considerare în mod corespunzător interesele reclamantului și ar fi săvârșit o multitudine de acte și de fapte conexe care, prin caracterul lor vădit ilicit și intervalul de timp considerabil în cursul căruia au fost săvârșite, ar constitui o încălcare a obligațiilor menționate.

Acțiune introdusă la 23 iulie 2007 — Marcuccio/Comisia Comunităților Europene

(Cauza F-70/07)

(2007/C 223/36)

Limba de procedură: italiana

Părțile

Reclamant: Luigi Marcuccio (Tricase, Italia) (reprezentant: G. Cipressa, avvocato)

Pârâtă: Comisia Comunităților Europene

Concluziile reclamantului

- anularea deciziei (denumită în continuare „decizia în litigiu”), indiferent cum este formulată, prin intermediul căreia pârâta a dispus respingerea cererii din data de 22 iunie 2006 prin care reclamantul a solicitat rambursarea de către Comisie a acelei părți din cheltuielile de judecată efectuate de către acesta în cauza T-176/04 ⁽¹⁾, Marcuccio/Comisia, aflată deja pe rolul Tribunalului de Primă Instanță al Comunităților Europene, la plata căroră pârâta a fost obligată prin ordonanța din 6 martie 2006;
- în măsura în care este necesar, anularea deciziei, indiferent cum este formulată, prin care a fost respinsă reclamația formulată de reclamant împotriva deciziei în litigiu;
- obligarea pârâtei la plata către reclamant a sumei de 6 347,67 EUR, majorată cu daune-interese moratorii și reactualizată în limita globală de 10 % pe an cu capitalizare anuală, începând cu cererea din 22 iunie 2006 și până în prezent, cu titlu de despăgubire pentru prejudiciul material cauzat reclamantului prin decizia în litigiu;
- obligarea pârâtei la plata sumei de 1 000 EUR cu titlu de despăgubire pentru pierderea unei oportunități pe care reclamantul ar fi putut-o exploata dacă ar fi dispus la scadență de suma neachitată;
- obligarea pârâtei la plata către reclamant, *pro bono et ex aequo*, a sumei de 3 000 EUR sau a sumei mai mari sau mai reduse pe care Tribunalul o va considera justă și echitabilă, cu titlu de despăgubire pentru prejudiciul moral și existențial cauzat reclamantului prin decizia în litigiu;
- obligarea pârâtei la plata către reclamant, pentru fiecare zi cuprinsă între data prezentei acțiuni și ziua în care pârâta va executa hotărârea de admitere în tot și fără rezerve a cererii din data de 22 iunie 2006, a sumei de 2 EUR sau a unei sumei mai mari sau mai reduse pe care Tribunalul o va considera justă și echitabilă, care urmează a fi achitată în prima zi a fiecărei luni pentru obligațiile de plată scadente în luna precedentă, cu titlu de despăgubire pentru prejudiciul cauzat de o eventuală întârziere în executarea hotărârii de admitere;
- obligarea pârâtei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea argumentelor sale, reclamantul invocă următoarele trei motive ale acțiunii: 1) lipsa de motivare; 2) încălcarea legii; 3) încălcarea obligației de solitudine și a obligației de bună administrare.

⁽¹⁾ JO C 121, 20.5.2006, p. 12. Dintr-o eroare materială, reclamantul face referire la cauza T-176/03 în locul cauzei T-176/04.

Acțiune introdusă la 3 iulie 2007 — Meierhofer/Comisia Comunităților Europene**(Cauza F-74/07)**

(2007/C 223/37)

*Limba de procedură: germana***Părțile**

Reclamant: Stefan Meierhofer (München, Germania) (reprezentant: Hans-Georg Schiessl, Rechtsanwalt)

Pârâtă: Comisia Comunităților Europene

Concluziile reclamantului

- anularea deciziei pârâtei din 10 mai 2007 cu privire la reclamant,
- anularea deciziei pârâtei din 19 iunie 2007 cu privire la contestația reclamantului,
- obligarea pârâtei la reevaluarea examenului oral al reclamantului, susținut la 29 martie 2007, cu luarea în considerare a baremurilor în vigoare,
- obligarea pârâtei la luarea unei noi decizii cu privire la includerea reclamantului pe lista de rezervă a concursului european AD/26/05, cu luarea în considerare a noilor rezultate ale examenului,
- obligarea pârâtei la motivarea noilor decizii,
- obligarea pârâtei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Reclamantul a fost candidat la concursul european AD/26/05 (funcționari AD5). După încheierea examenului, juriul a comunicat reclamantului că nu va putea fi inclus pe lista de rezervă, datorită punctajului insuficient obținut.

Acțiunea este îndreptată împotriva lipsei de motivare a deciziei Comisiei de a nu îl include pe reclamant pe lista de rezervă a concursului, precum și împotriva viciilor de procedură în cursul examenului oral.

Acțiune introdusă la 31 iulie 2007 — Labate/Comisia Comunităților Europene**(Cauza F-77/07)**

(2007/C 223/38)

*Limba de procedură: engleza***Părțile**

Reclamantă: Kay Labate (Tarquinia, Italia) (reprezentant: I. S. Forrester, Queen's Counsel)

Pârâtă: Comisia Comunităților Europene

Concluziile reclamantei

- anularea deciziilor Comisiei din 6 octombrie 2006 și din 18 octombrie 2004;
- obligarea Comisiei să îi plătească reclamantei sumele prevăzute la articolul 73 din Statutul funcționarilor Comunităților Europene („Statutul funcționarilor”) și la articolul 9 din Reglementarea comună privind asigurarea împotriva riscurilor de accident și de boală profesională a funcționarilor Comunităților Europene („reglementarea privind asigurarea”);
- dispunerea oricărei alte măsuri suplimentare necesare;
- obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Reclamanta, doamna Kay Labate, văduva fostului funcționar al Comisiei Europene Mario Labate, contestă, în nume propriu și în calitate de succesoare a soțului său, deciziile Comisiei prin care se refuză recunoașterea cancerului pulmonar al soțului său ca boală profesională.

Domnul Labate a fost funcționar al Comisiei timp de 29 de ani, perioadă în care a fost expus în mare măsură, în opinia recla-

mantei, tabagismului pasiv. Invaliditatea sa permanentă a fost declarată ca urmare a descoperirii cancerului pulmonar care a condus ulterior la decesul său. Acesta depusese o cerere de recunoaștere a bolii sale ca boală profesională. Cu toate că a recunoscut expunerea domnului Labate la tabagismul pasiv și nu a identificat nicio altă cauză a cancerului său pulmonar, comitetul medical a declarat totuși în decizia sa că nu poate stabili cu certitudine legătura cu activitățile sale profesionale. În consecință, Comisia a respins cererea pe baza concluziei comitetului medical, și anume că nu a fost stabilită îndeajuns legătura dintre boala și activitățile profesionale ale domnului Labate.

Reclamanta susține că, prin concluzia că articolul 73 din Statutul funcționarilor nu acoperă și cancerul de care suferea domnul Labate, Comisia a săvârșit o eroare de drept. Reclamanta afirmă că standardul de „certitudine” folosit de comitetul medical este exagerat de strict și contrar jurisprudenței.

Reclamanta susține că, în plus, comitetul medical a omis să examineze posibilitatea ca tabagismul pasiv la care a fost expus domnul Labate să îi fi agravat cancerul, astfel cum este definit la articolul 3 din reglementarea privind asigurarea. De asemenea, Comisia a omis să examineze faptul că, deși tabagismul pasiv nu este menționat textual în acel articol, sunt enumerate mai multe elemente cancerigene specifice tabagismului pasiv și, pe cale de consecință, sunt asigurate în temeiul articolului 73 din Statutul funcționarilor. Reclamanta susține că în mod greșit comitetul medical a încercat să examineze aspecte de probă care depășesc competența sa, în loc să stabilească faptele medicale.

În fine, reclamanta susține că decizia Comisiei conținea un raționament neadecvat și că timpul care i-a fost necesar Comisiei pentru luarea unei decizii a fost excesiv de lung și contrar principiului bunei administrări. Dacă decizia ar fi fost luată înainte de decesul domnului Labate și în cazul în care Comisia ar fi recunoscut că boala sa este legată de activitățile profesionale, acesta ar fi primit o compensare echivalentă cu salariul său pentru opt ani.